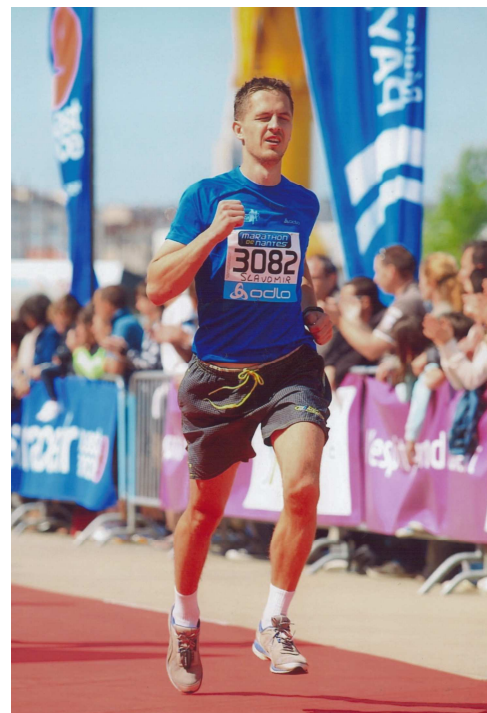

Pondelok 17.4. 2011 Nezvestný tato

2-dňové strachovanie sa skončilo. Tato sa večer ozval cez Skype. V hlave sa mi prehnalo minimálne 5 verzií, čo sa s ním mohlo stať.

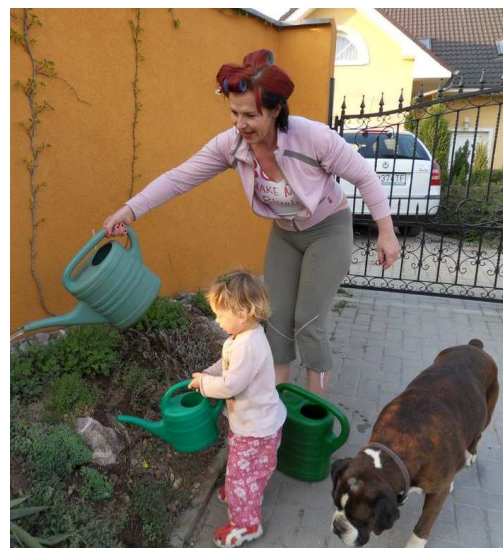
1. Umiera sám doma od hladu.
2. Od únavy prespal celý víkend.
3. Nakoniec šiel na ten maratón, čo si narýchlo vymyslel a:
 - A – buď ho tak zmoril, že sa ešte nedostal domov.
 - B – stratil sa a nevie trafiť domov do Paríža.
 - C – mal počas behu kolaps.

Zo Slovenska mi prišli všetky verzie dosť pravdepodobné. Nakoniec bola pravdivá 3a. Vysmiaty do kamery vysvetľoval, že sa v sobotu odterigal 400 km do Nantes. Prespal v nejakom podradnom hoteli. V nedeľu odklusal maratón a s medailou sa snažil ešte v ten istý deň odvieť sa späť. Síce počas jazdy používal iba 1 nohu, aj to s minimálnymi pohybmi, musel sa zastaviť a vyvaliť sa na lúke vedľa diaľnice, bez ohľadu na to, či ho chytí polícia. Čo na tom, že mu zliezli ďalšie 2 nechty na nohách. Mám pocit, že za chvíľu tam nebude mať už vôbec žiadne. Pred týždňom odletel do Bratislavy, aby si odbehol Devínsky beh, po 6. krát. Podarilo sa mu spraviť svoj rekord pod 45 minút a skončil 92. z 5100 účastníkov. Číže od dnešného dňa sa predstavujem: „Ahoj, volám sa Z. a môj manžel je závislý.“ Viem, nemala by som sa sťažovať, veď to nie je žiadny gambling. Ale pomaly budú na ňom hrkať kosti. Od jeho maminy stále počúvam, že ho musím viacej vykrmovať. Akoby sa to aj dalo. Buď všetko vynervuje v robote, alebo spáli pri behu. Dnes priznal, že ho už bagetová diéta nebaví a teší sa, keď sa vrátíme zo Slovenska.

Po týždni u našich sme s Millou zakotvili u svokrovcov. S našimi sa úplne rozjašila. Trávila takmer celé dni v záhrade. Vyzobala všetku petržlenovú vňatku a „cibuľka s cibíkami“ sú momentálne najobľúbenejšie slová. Je ako papagáj. Opakuje všetko. Babi si ju vzala do parády a vykfmila. Hrozba návštevy chirurgie, kam mám vypísaný papier od našej detskej lekárky, ju úplne zmobilizovala. Správa jasne hovorí, ak sa to do týždňa nezlepší (nezačne mať pravidelnejšiu a mäkšiu stolicu), treba navštíviť chirurgiu a tam sa rozhodne, či jej zlatú žilu treba odstrániť operatívne. Ládujem ju sirupom s vlákninou, probiotikami a aj tak to nie je častejšie ako 1x za 2-3 dni. Ale už neplače, mastičky zabrali. Svokrovci boli názoru, že nechce jesť preto, že jej nedávam sladké. A tak to riešim v sebe a snažím sa to nebrať osobne. Aj keď je to niekedy ťažké. Hlavne, ak zbadám, že namiesto raňajok dostane chipsy a pred večerou celé balenie cukríkov. Z narodeninovej torty však zjedla iba marcipánové kvetinky a motýliky.

Včera sme skočili s babi na cvičenie pre ženy, kde precvičuje. Milla tam jednoznačne hviezdila. Babi precvičovala 20 ženičkám

a Milla medzi nimi lietala ako šarkan. Aktívne pomáhala babi pri bruškách, keď ju ťahala hore za ruky. Teraz spolu polievajú kvety pred bránou.

Dni utekajú a my máme každý deň nejaký program. Obehali sme všetky kamarátky s deťmi a v pondelok sme dokonca dostali na hodinu hudobnej pre deti. Väčšinou sme chodili vlakom alebo autobusom, tak je nadšená. Pravidelne si robíme zastávku na moste vlakovej stanice, kam im chodíme kývať. Pár krát sme boli obedovať u Borky. Borka veľa rozpráva. Vracia sa do minulosti a niekedy povytáhuje také detaily, že až zízam. Včera som si pri jej 2-hodinovom emotívnom monológu aj poplakala. Je zvláštne ako funguje ľudská pamäť. Odrazu je Borkina 80-ročná minulosť taká živá a blízka, že ju až takmer znovu prežíva. Niekedy bola dokonca schopná citovať aj vety, čo kto povedal. Je to vzácny človek. Na Veľkú noc si vždy ozdobi pár vetvičiek bahniatok vajíčkami, čo som ešte vyrábala ja, keď som ako dieťa u nej bývala. Opatruje

ich ako relikvie, majú nejakých 26-27 rokov. Teda mali. Až kým ich tento rok neukázala Mille. Tak sa jej páčilo nimi kmitať, že ich pekne krásne po jednom porozbýjala. Ale Borka sa nehnevala, mala radosť, že bola Milla taká spokojná.

Dnes sme boli pre zmenu u švagriny Zuzky. Auntie Zuzka, ako ju Milla volá. Nechala som ju realizovať sa v kŕmení. Išlo jej to výborne. Navarila nám fantastický špenát. Po besnení s jej labradorkou Jenny, za chvíľu zalomila a my sme si so Zuzkou a kávou sadli k bedni.

Pred odletom som ešte absolvovala kontrolu u gynekológa. Moja známa, endometrióza, ktorú mi už raz operatívne odstránili sa vrátila. Tento krát mi k mojej slušnej diagnóze PCO, iba 1 funkčného vajcovodu a endometrióze pribudla ešte aj otočená a prirastená maternica. Kým to nebude bolieť tak ako predtým, tak je fajn a riešiť sa to nemusí. Až potom, keď budú bolesti neznesiteľné. Dúfam, že sa do toho štádia nedostanem.

Týždeň u svokrovcov sa skončil a na posledné 2 dni sme sa ešte presťahovali k našim. K Millinej slovnej zásobe pribudli slová ako „smrdlavé hovienko“ alebo „repka olejka“ a „bastriguli motyka“ na čom si láme jazyk. Sranda, po 2 týždňoch na Slovensku začala do konca správne skloňovať: „Daj sem slimákov!“. Už si vôbec nerobím starosti s tým, že by raz nevedela dobre slovensky.

Utorok 26.4. 2011 Home

Let Bratislava – Paríž prebehol nad moje očakávanie. Mille stačili vrchnáky z fixiek, čo si nastrkovala takmer 2 hodiny na prsty.

Každých 5 minút vymenila farby a museli sme zaspievať pesničku „Twinkle, twinkle little star“. Myslím, že po tomto lete ju pozná minimálne pol lietadla, lebo znela aspoň 30 krát. Milla sa snažila celý čas prekričať svojím spevom všetku trmu-vmu naokolo. Za nami sedela Francúzka so 4 deťmi a tie stíchli iba vtedy, keď sa spievalo Postupne sa pridávali. Jej vďačný pohľad pri opúšťaní lietadla hovoril za všetko.

Tato si nás doviezol domov pred polnocou. Milla s ním sedela v aute vpredu a držala ho za ruku. Samozrejme bolo treba ešte skontrolovať všetky hračky a ukázať sa návšteve, ktorá po 6 dňoch skoro ráno odlieta. No a dnes sme vhupli do bežného dňa. Je nádherne a mne sa sušia na terase už 2 práčky bielizne a pokračovala som v záhradkárčení. Vysadila som semienka bazalky a ťahavej uhorky. Som zvedavá, čo z toho bude.

Sobota 30.4. 2011 Všetci milujú Mayu

Už viem, že psa do bytu určite nechcem. Hlavne keď plzne. Maya, ktorá znovu skončila na 5 dní u nás, je pohodový, milý pes. Takmer nešteká, nechá si so sebou robiť všetko, hlavne ťahať za chvost a robí Mille koníka. Len, keby nepĺzla. Celý byt treba každý deň povysávať a poumývať dlážku. A potom stačí, aby sa raz otriasla a znovu je to všade. Aj teraz vidím na klávesnici chlpl.

Ako posledný krát i teraz takmer nechce žrať svoje jedlo, ale kvalitne slintá okolo nášho stola. Ako na potvoru si potrebuje ľahnúť vždy tam, kde mám vysiatu bazalku. Po včerajšom hrabaní pochybujem, že sa v hriadke nachádza ešte nejaké semienko. A dnes, keďže som si užívala pár hodín sama, ma po jednom z jej vášnivých hrabaní, potešila nádhernými blatovými obtlačkami na béžovom koberci v pracovni.

Tatko dnes zobral návštevu – Slovincov do Versaille a Millu potom zobral do nafukovacieho kráľovstva pre deti. O loptičkovom bazéne sa jej určite bude aj snívať, pretože o tom rozpráva celý zvyšok dňa. Po ceste odtiaľ sa niekde stavili v parku s chrúmalí strukový hrášok. Ja si zatiaľ užívam voľnosť a okrem varenia a venčenia sa snažím dokončiť scrapbook z Millinho 2. roku života. Za venčenie okolo domu som dostala sprda od susedov, pretože som si dovoľila chodiť s Mayou okolo domu po tráve. Je to zakázané, ako mi vysvetľoval sused v dôchodcovskom veku. Ale to som si mohla myslieť. Veď mi to už raz vytmavili, keď som po tráve chodila s Millou, ktorá potrebovala hľadať chrobáky a ovoniavať kvety.

Po Fleischerovcoch, ktorí navštívili Sláva v Paríži počas Veľkej noci a mali spolu super čas, je tato zo Slovincov sklamaní. Ráno odídu do mesta a vrátia sa neskoro v noci. Na nejaké rozhovory im neostáva čas a asi žiadna energia. Tak máme fakt pocit, že sme hotel s reštauráciou. Ani nemáme spoločnú fotku...

